

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

Ὅτι ἡ προσευχή εἶναι συνομιλία μὲ τὸν Θεόν, ὅτι ἐνισχύει τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀρετὴν, ὅτι καθαίρει τὴν ψυχὴν, ὅτι ὑποῖ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν πλάστην, ὅτι σώζει αὐτὸν καὶ ἀπὸ κινδύνους.

ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ἕνεκα προσήκει τοὺς τοῦ Θεοῦ θεράποντας¹ μακαρίζειν καὶ θαυμάζειν, ὅτι τὴν ἐλπίδα τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας ἐν ταῖς ἀγίαις εἰχον εὐχαῖς, καὶ ὅτι γραφῇ φυλάττοντες τοὺς ὕμνους καὶ τὰς λατρείας, ἃς τῷ Θεῷ σὺν χαρᾷ καὶ φόβῳ προσέφερον, καὶ εἰς ἡμᾶς διέδωκαν τὸν ἑαυτῶν θησαυρὸν, ἵνα πρὸς τὸν οἰκεῖον ζῆλον πᾶν τὸ ἐπιγιγνόμενον² ἐπισπάσασθαι δυνηθῶσι. Διαβαίνειν γὰρ προσήκει τὸν τῶν διδασκάλων ἐπὶ τοὺς ὁμιλοῦντας³ τρόπον, καὶ τοὺς τῶν προφητῶν μαθητάς⁴ μμητάς [προσήκει] φαίνεσθαι τῆς ἐκείνων δικαιοσύνης, ἵνα πάντα τὸν χρόνον ταῖς προσευχαῖς, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ λατρείᾳ καὶ μελέτῃ συζῶμεν, τοῦτο ζῶν, τοῦτο ὑγίειαν καὶ πλοῦτον, τοῦτο πέρας ἀγαθῶν εἶναι νομίζοντες, τὸ προσεύχεσθαι τῷ Θεῷ μετὰ καθαρᾶς καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς. Ὡς περ γὰρ τῷ σώματι φῶς ἥλιος, οὕτω ψυχῇ⁵ προσευχή. Εἰ οὖν τυφλῷ ζημία τὸ μὴ ὁρᾶν τὸν ἥλιον, πόση ζημία χριστιανῷ τὸ μὴ προσεύχεσθαι συνεχῶς, καὶ διὰ τῆς εὐχῆς τὸ τοῦ Χριστοῦ φῶς εἰς τὴν ψυχὴν εἰσάγειν;

Καὶ τοι⁶ τίς οὐκ ἂν ἐκπλαγείη καὶ θαυμάσειε τὴν τοῦ Θεοῦ φιλάνθρωπίαν, ἣν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται, τοσαύτην τιμὴν ἀνθρώποις χαρίζομενος, ὥς καὶ προσευχῆς ἀξιῶσαι καὶ ὁμιλίας τῆς ἑαυτοῦ; Θεῷ γὰρ ἀληθῶς λαλοῦμεν τῷ καιρῷ⁷ τῆς προσευχῆς, δι' ἧς καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συναπτόμεθα, καὶ τὴν πρὸς τὰ ἄλογα κοινωνίαν πολὺ φαινόμεθα διαφεύγοντες. Ἀγγέλων γὰρ ἔργον ἡ προσευχή, ὑπεραίρουσα καὶ τὴν ἐκείνων ἀξίαν, εἴπερ κρεῖττόν ἐστι τῆς Ἀγγέλων ἀξίας τῷ Θεῷ διαλέγεσθαι. Καὶ ὅτι γε κρεῖττόν ἐστιν, αὐτοὶ⁸ διδάσκουσιν ἡμᾶς, σὺν πολλῷ μὲν φόβῳ τὰς εὐχὰς προσφέροντες, παρέχοντες δὲ ἡμῖν εἰδέναι καὶ μαρθάνειν, ὅτι προσήκει, τῷ Θεῷ προσιόντας, σὺν χαρᾷ καὶ φόβῳ τοῦτο ποιεῖν· φόβῳ μὲν, δεδοκότας μὴ τῆς προσευχῆς ἀνάξιοι φανῶμεν, χαρᾶς δὲ μεστοὺς γινομένους ἐπὶ τῷ μεγέθει τῆς τιμῆς, ὅτι τοσαύτης καὶ τοιαύτης προνοίας τὸ θνητὸν ἡξιώθη γένος, ὥς καὶ θείας ἀπολαύειν ὁμιλίας⁹ συνεχῶς, δι' ἧς καὶ τὸ θνητοὶ εἶναι καὶ πρόσκαιροι διαφεύγομεν, φύσει μὲν ὄντες θνητοὶ, τῇ δὲ πρὸς Θεὸν ὁμιλίᾳ πρὸς ἀθάνατον ζῶν μεταβαίνοντες. Ἀνάγκη γὰρ τὸν ὁμιλοῦντα Θεῷ, καὶ κρεῖττονα γε-

1) Τοὺς προφήτας, καὶ μάλιστα τὸν Δαβὶδ, τοῦ ὁποῖου οἱ ψαλμοὶ ἦσαν ἑκαταὶ ἡ βάσις τῆς προσευχῆς τῶν Χριστιανῶν. 2) Γένος ἀνθρώπων, τοὺς μεταγενεστέρους. 3) Τοὺς μαθητάς των. 4) Τοὺς χριστιανούς. 5) Φῶς ἐστίν. 6) Μεταβατικῶς ἀπὸ τοῦ Ἀλλὰ, Οὐ μὴν ἀλλὰ. 7) Ἐν τῷ καιρῷ. 8) Οἱ ἄγγελοι. 9) Συνομιλίας.